

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA
DATELOR

Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale

(2011/C 363/01)

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 16,

având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 7 și articolul 8,

având în vedere Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾, în special articolul 28 alineatul (2),

ADOPTĂ URMĂTORUL AVIZ:

1. INTRODUCERE

1. La 24 mai 2011, Comisia a adoptat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale (denumită în continuare „propunerea”).

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31 (denumită în continuare „Directiva 95/46/CE”).

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

1.1. Consultarea AEPD

2. Propunerea a fost trimisă de către Comisie Autorității Europene pentru Protecția Datelor (AEPD) la 27 mai 2011. AEPD înțelege această comunicare ca o cerere de emiteră a unor recomandări către instituțiile și organismele comunitare, astfel cum se prevede în articolul 28 alineatul (2) al Regulamentului (CE) nr. 45/2001 din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date [denumit în continuare „Regulamentul (CE) nr. 45/2001”]. Anterior ⁽³⁾, înainte de adoptarea propunerii, Comisia a oferit Autorității Europene pentru Protecția Datelor posibilitatea de a prezenta observații informale. AEPD este mulțumită de acest proces care a contribuit la îmbunătățirea textului din perspectiva protecției datelor, într-un stadiu incipient al elaborării acestuia. Unele dintre aceste observații au fost luate în considerare în cadrul propunerii. AEPD salută trimiterea la actuala consultare în preambulul propunerii.
3. Cu toate acestea, AEPD dorește să sublinieze o serie de elemente din cadrul textului care ar putea fi îmbunătățite din perspectiva protecției datelor.

1.2. Contextul general

4. Propunerea stabilește condițiile și procedurile de intervenție a autorităților vamale, în cazul în care mărfurile suspectate a fi încălcat un drept de proprietate intelectuală sunt sau ar trebui să facă obiectul supravegherii vamale pe teritoriul Uniunii Europene. Propunerea se dorește a contribui la îmbunătățirea cadrului juridic stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 ⁽⁴⁾, pe care urmează să îl înlocuiască.

⁽³⁾ În aprilie 2011.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, 2.8.2003, p. 7).

5. În mod special, propunerea stabilește procedura prin care titularii drepturilor pot solicita serviciului vamal al unui stat membru să intervină în statul respectiv („cerere națională”) sau serviciilor vamale din mai multe state membre să intervină în fiecare dintre statele respective („cerere la nivelul Uniunii”). În acest context, a „interveni” înseamnă a suspenda punerea în liberă circulație a mărfurilor sau reținerea acestora de către autoritățile vamale. De asemenea, propunerea stabilește procesul prin care serviciile vamale relevante iau o decizie cu privire la o cerere, măsurile pe care autoritățile (sau birourile) vamale (?) ar trebui să le ia (respectiv, suspendarea punerii în liberă circulație, reținerea sau distrugerea mărfurilor) și drepturile și obligațiile aferente.

6. În acest context, prelucrarea datelor cu caracter personal are loc la diferite niveluri: atunci când titularul dreptului înaintează cererea autorității vamale⁽⁶⁾ (articolul 6); atunci când cererea este transmisă Comisiei (articolul 31); atunci când decizia autorităților vamale este transmisă către diferitele birouri vamale competente [articolul 13 alineatul (1)] și, în cazul cererii la nivelul Uniunii, către autoritățile vamale ale celorlalte state membre [articolul 13 alineatul (2)].

7. Prelucrarea datelor prevăzută în proiectul de regulament nu vizează numai datele cu caracter personal ale titularului dreptului, în contextul transferului cererilor și deciziilor de la titularii de drepturi către autoritățile vamale, între statele membre și între acestea și Comisie. De exemplu, în conformitate cu articolul 18 alineatul (3), la cererea titularului dreptului, autoritățile vamale vor furniza acestuia numele și adresa expeditorului, destinatarului, declarantului sau deținătorului mărfurilor⁽⁷⁾, precum și alte informații referitoare la mărfurile respective. În acest caz, așadar, datele cu caracter personal ale altor persoane vizate (expeditorul, destinatarul și deținătorul mărfurilor pot fi persoane fizice sau juridice) sunt prelucrate și, la cerere, transmise de către autoritatea vamală națională titularului dreptului.

8. Cu toate că textul propunerii nu precizează în mod explicit, dacă se ia în considerare regulamentul actual al Comisiei de

stabilire a normelor de aplicare [Regulamentul (CE) nr. 1891/2004⁽⁸⁾], care include formularul de cerere standard care trebuie utilizat de către titularii drepturilor, se poate observa că procedurile stabilite în propunere includ și prelucrarea de date referitoare la încălcări suspectate ale drepturilor de proprietate intelectuală (PI) de către anumite persoane sau entități⁽⁹⁾. AEPD subliniază faptul că datele privind încălcările suspectate sunt considerate date sensibile care necesită garanții specifice în cadrul prelucrării [articolul 8 alineatul (5) din Directiva 95/46/CE și articolul 10 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001].

9. De asemenea, Comisia are sarcina de a stoca cererile de intervenție ale titularilor drepturilor într-o bază centrală de date (care ar trebui să fie numită „COPIS”) și care se află încă în stadiu de pregătire. COPIS ar constitui o platformă de informații centralizate pentru operațiunile vamale cu privire la toate mărfurile care încalcă drepturile de proprietate intelectuală (DPI). Toate schimburile de date privind deciziile, documentele de însoțire și notificările între autoritățile vamale ale statelor membre se vor realiza prin intermediul COPIS [articolul 31 alineatul (3)].

2. ANALIZA PROPUNERII

2.1. Trimiterea la Directiva 95/46/CE

10. AEPD salută faptul că proiectul de regulament menționează în mod explicit (articolul 32, considerentul 21), într-un articol cu aplicabilitate generală necesitatea respectării, în cadrul procesului de prelucrare a datelor cu caracter personal a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 45/2001 de către Comisie și ale Directivei 95/46/CE de către autoritățile competente ale statelor membre.

11. Această dispoziție recunoaște, de asemenea, în mod explicit rolul de supraveghere al AEPD în ceea ce privește prelucrarea datelor de către Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001. AEPD dorește să atragă atenția asupra trimiterii eronate de la articolul 32 „[...] și sub supravegherea autorității independente a statului membru, menționată la articolul 28 din prezenta Directivă”: textul ar trebui să facă trimitere la articolul 28 din Directiva 95/46/CE.

2.2. Acte de punere în aplicare

12. Conform propunerii, Comisia este autorizată să adopte acte de punere în aplicare pentru a defini forma cererii titularilor

⁽⁵⁾ Serviciile vamale sunt birourile centrale din fiecare stat membru care au competența de a primi cereri din partea titularilor de drepturi, în timp ce autoritățile sau birourile vamale sunt entitățile operaționale dependente care realizează efectiv controalele vamale asupra mărfurilor care intră în Uniunea Europeană.

⁽⁶⁾ Formularul de cerere trebuie să includă, *inter alia*, detalii cu privire la solicitant [articolul 6 alineatul (3) litera (a)]; documentul de împuternicire a persoanelor fizice sau juridice care reprezintă solicitantul [articolul 6 alineatul (3) litera (d)]; numele și adresa reprezentantului (reprezentanților) solicitantului, care răspunde (răspund) de aspectele juridice și tehnice [articolul 6 alineatul (3) litera (j)].

⁽⁷⁾ Expeditorul și destinatarul sunt cele două părți implicate de regulă într-un contract de transport: expeditorul predă mărfurile destinatarului, care intră în posesia acestora și le vinde conform indicațiilor expeditorului.

„Declarantul” este persoana care completează o declarație vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se completează această declarație. „Deținătorul” este persoana care deține în proprietate mărfurile sau care are un drept similar de a dispune de mărfuri sau care exercită controlul fizic asupra acestora.

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 al Comisiei din 21 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 328, 30.10.2004, p. 16).

⁽⁹⁾ A se vedea Regulamentul (CE) nr. 1891/2004, anexa I, punctul 9: „Anexez informații specifice referitoare la tipul sau modalitatea de fraudă”, inclusiv documente și/sau fotografii.

drepturilor [articolul 6 alineatul (3)]⁽¹⁰⁾. Totuși, articolul conține deja o listă a informațiilor care trebuie furnizate de către solicitant, inclusiv datele cu caracter personal ale acestuia. Pentru a stabili conținutul esențial al cererii, articolul 6 alineatul (3) ar trebui să impună, de asemenea, autorităților vamale să furnizeze solicitantului și oricărei alte persoane potențial vizate (de exemplu, expeditorului, destinatarului sau deținătorului mărfurilor) informații în conformitate cu normele naționale de aplicare a articolului 10 din Directiva 95/46/CE. În paralel, cererea ar trebui să cuprindă și informații similare care trebuie să fie furnizate persoanei vizate, informații care urmează să fie prelucrate de către Comisie în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 (în scopul efectuării operațiunilor de stocare și prelucrare în COPIS).

13. În consecință, AEPD recomandă ca articolul 6 alineatul (3) să includă în lista informațiilor care trebuie furnizate solicitantului și informațiile care trebuie furnizate persoanei vizate în conformitate cu articolul 10 din Directiva 95/46/CE și articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
14. În plus, AEPD solicită să fie consultată atunci când Comisia își exercită competența de punere în aplicare, pentru a se asigura că noul model (național sau la nivelul Uniunii) al formularului de cerere este „conform în ceea ce privește protecția datelor”.

2.3. Calitatea datelor

15. AEPD salută faptul că articolul 6 alineatul (3) litera (l) introduce cerința ca solicitantii să transmită și să actualizeze toate informațiile disponibile pentru a permite autorităților vamale să analizeze și să evalueze riscul de încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală. Această cerință constituie o aplicare a unuia dintre principiile privind calitatea datelor, potrivit cărora datele cu caracter personal trebuie să fie „exacte și, dacă este necesar, actualizate” [Directiva 95/46/CE, articolul 6 litera (d)]. De asemenea, AEPD salută faptul că același principiu este aplicat în articolul 11 alineatul (3), care prevede ca „titularul deciziei” să informeze serviciile vamale competente care au luat decizia cu privire la orice modificare a informațiilor furnizate în cerere.
16. Articolele 10 și 11 se referă la perioada de valabilitate a deciziilor. O decizie a autorităților vamale are o perioadă de valabilitate limitată, în care acestea trebuie să intervină.

⁽¹⁰⁾ În prezent, Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 al Comisiei pune în aplicare Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, conținând *inter alia* modelele de formulare pentru cererea națională și cererea la nivelul Uniunii, precum și instrucțiunile cu privire la modul în care trebuie completat formularul [Regulamentul (CE) nr. 1891/2004 al Comisiei din 21 octombrie 2004 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 328, 30.10.2004, p. 16)].

Această perioadă poate fi prelungită. AEPD dorește să sublinieze că cererea prezentată de către titularul dreptului (și, în special, datele cu caracter personal conținute în aceasta) nu mai trebuie stocate sau păstrate de către autoritățile vamale naționale și în baza de date COPIS după data expirării deciziei. Acest principiu derivă din articolul 4 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și din articolul corespondent 6 alineatul (1) litera (e) din Directiva 95/46/CE⁽¹¹⁾.

17. Actualul regulament de stabilire a normelor de aplicare⁽¹²⁾ stabilește [articolul 3 alineatul (3)] că formularele de cerere trebuie păstrate de către autoritățile vamale „cel puțin încă un an peste durata de valabilitate”. Această prevedere nu pare să corespundă întru totul principiilor sus-menționate.
18. Prin urmare, AEPD sugerează introducerea în propunere a unei dispoziții prin care să se impună o limită pentru păstrarea datelor cu caracter personal, corespunzătoare perioadei de valabilitate a deciziilor. Orice prelungire a perioadei de păstrare trebuie evitată sau, dacă este justificată, ar trebui să respecte principiile necesității și proporționalității în raport cu scopul, aspect care trebuie clarificat. Includerea unei dispoziții în propunere, care să se aplice în mod egal tuturor statelor membre și Comisiei, ar garanta simplificarea, certitudinea juridică și eficacitatea, întrucât s-ar evita interpretările contradictorii.
19. AEPD salută faptul că articolul 19 (utilizarea permisă a informațiilor de către titularul deciziei) invocă în mod clar principiul limitării la scop, limitând modul în care un titular de decizie poate utiliza, *inter alia*, datele cu caracter personal ale expeditorului și ale destinatarului, pe care autoritățile vamale i le furnizează în conformitate cu articolul 18 alineatul (3)⁽¹³⁾. Datele pot fi utilizate exclusiv pentru inițierea unei proceduri de stabilire a posibilei încălcări a drepturilor de proprietate intelectuală ale titularului de decizie sau în scopul obținerii unor compensații în cazul distrugerii mărfurilor, în conformitate cu procedura prevăzută în proiectul de regulament și cu legislația statului membru în care se află mărfurile. Având în vedere faptul că datele pot include și informații referitoare la presupuse încălcări, această limitare reprezintă o măsură de protecție împotriva utilizării necorespunzătoare a acestor date sensibile. Această dispoziție este, de asemenea, consolidată de articolul 15 care prevede măsuri administrative împotriva titularului dreptului în cazul utilizării necorespunzătoare a informațiilor în afara

⁽¹¹⁾ Datele cu caracter personal trebuie „păstrate într-o formă care permite identificarea persoanelor vizate o perioadă nu mai lungă decât este necesar în vederea atingerii scopurilor pentru care au fost colectate sau pentru care vor fi prelucrate ulterior [...]”.

⁽¹²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 8.

⁽¹³⁾ Această dispoziție este conformă cu dispozițiile articolului 57 (Partea III, Secțiunea IV) din Acordul TRIPS, http://www.wto.org/english/tratop_e/trips_e/t_agm4_e.htm#2

scopurilor indicate la articolul 19. Coroborarea acestor două articole face dovada atenției speciale pe care Comisia o acordă principiului limitării în funcție de scop.

2.4. Baza centrală de date

20. Propunerea [articolul 31 alineatul (3)] menționează că toate cererile de intervenție, deciziile de acceptare a cererilor, deciziile de prelungire a perioadei de valabilitate a deciziilor și de suspendare a unei decizii de acceptare a cererii, care includ și date cu caracter personal, vor fi stocate într-o bază centrală de date a Comisiei (COPIS).
21. Prin urmare, COPIS va fi o nouă bază de date al cărei scop principal este să înlocuiască schimburile de documente relevante care au loc între autoritățile vamale ale statelor membre cu un sistem digital de stocare și transfer de date. Comisia, în special DG TAXUD, va gestiona acest sistem.
22. Până în prezent, Regulamentul (CE) nr. 1383/2003⁽¹⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1891/2004⁽¹⁵⁾ de stabilire a normelor de aplicare au constituit temeiul juridic pentru schimburile de informații între statele membre și Comisie. În ceea ce privește Regulamentul (CE) nr. 1383/2003, articolul 5 permite depunerea în format electronic a cererilor adresate statelor membre, însă nu indică o bază de date centralizată. Articolul 22 menționează că statele membre trebuie să transmită Comisiei informațiile relevante „privind aplicarea acestui regulament”, iar Comisia va comunica aceste informații celorlalte state membre. În ceea ce privește regulamentul de punere în aplicare, considerentul 9 prevede necesitatea stabilirii unor proceduri pentru schimbul de informații dintre statele membre și Comisie, pentru ca aceasta din urmă să poată monitoriza și raporta cu privire la aplicarea regulamentului. Articolul 8 clarifică faptul că statele membre trebuie să trimită periodic Comisiei o listă cu toate cererile scrise și intervențiile ulterioare ale autorităților vamale, incluzând datele cu caracter personal ale titularilor drepturilor, tipul de drepturi și mărfurile vizate.
23. Noul text al propunerii [articolul 6 alineatul (4)] impune, în definiția conținutului formularului de cerere ca atunci când sunt disponibile sisteme informatizate sau electronice, cererile să fie transmise electronic. De asemenea, articolul 31 prevede că cererile adresate autorităților vamale naționale trebuie notificate Comisiei care „le va stoca într-o bază centrală de date”. Temeiul juridic pentru

crearea bazei de date COPIS pare, așadar, limitat la dispozițiile coroborate ale noului articol 6 alineatul (4) și ale noului articol 31.

24. Pe acest temei juridic, Comisia elaborează structura și conținutul bazei de date COPIS. Totuși, în acest stadiu, nu există dispoziții juridice mai detaliate, adoptate prin procedura legislativă ordinară, care să stabilească scopul și caracteristicile COPIS. În opinia AEPD, acest aspect este îngrijorător. Datele cu caracter personal ale persoanelor fizice (nume, adresă și alte date de contact, precum și informații privind încălcările suspectate) vor face obiectul unor schimburi intense între Comisie și statele membre și vor fi stocate pe perioadă nedeterminată în baza de date; totuși nu există niciun text de lege în baza căruia o persoană fizică să poată verifica legalitatea acestei prelucrări. De asemenea, drepturile de acces și drepturile de gestionare specifice în ceea ce privește diferitele operațiuni de prelucrare nu sunt explicate cu claritate.
25. Astfel cum AEPD a subliniat cu alte ocazii⁽¹⁶⁾, temeiul juridic pentru crearea unor instrumente care restricționează dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal, astfel cum acesta este recunoscut la articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii și în jurisprudența întemeiată pe articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului și care este recunoscut la articolul 16 din TFUE, trebuie stabilit printr-un instrument juridic bazat pe tratate, care poate fi invocat în fața unei instanțe. Acest lucru este necesar pentru a garanta persoanei vizate securitate juridică și pentru ca persoana respectivă să se poată baza pe norme clare pe care să le invoce în fața unei instanțe.
26. În consecință, AEPD invită Comisia să clarifice temeiul juridic al bazei de date COPIS prin introducerea unei dispoziții mai detaliate într-un instrument adoptat conform procedurii legislative ordinare întemeiate pe TFUE. Această dispoziție trebuie să respecte cerințele Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și, după caz, ale Directivei 95/46/CE. În mod special, dispoziția privind crearea bazei de date care implică mecanismul de schimb electronic trebuie: (i) să identifice scopul operațiunilor de prelucrare și să definească utilizările compatibile; (ii) să identifice entitățile (autoritățile vamale, Comisia) care vor avea acces la datele stocate în baza de date și să precizeze datele la care aceste entități vor avea acces, precum și entitățile care vor avea posibilitatea de a modifica datele; (iii) să asigure dreptul de acces și informarea tuturor persoanelor vizate ale căror date cu caracter personal pot fi stocate și pot face obiectul schimburilor de date; (iv) să definească și să limiteze perioada de păstrare a datelor cu caracter

⁽¹⁴⁾ A se vedea nota de subsol nr. 4.

⁽¹⁵⁾ A se vedea nota de subsol nr. 8.

⁽¹⁶⁾ A se vedea Avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la decizia Comisiei din 12 decembrie 2007 privind punerea în aplicare a Sistemului de informare al pieței interne în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal (2008/49/CE) (JO C 270, 25.10.2008, p. 1).

- personal la perioada minimă necesară realizării scopului respectiv. De asemenea, AEPD subliniază că actul legislativ principal trebuie să definească următoarele elemente ale bazei de date: entitatea care va controla și gestiona baza de date și entitatea responsabilă cu asigurarea securității prelucrării datelor conținute în baza de date.
27. AEPD sugerează ca propunerea să includă un nou articol în care aceste principale elemente să fie stabilite în mod explicit. Alternativ, în textul propunerii trebuie introdusă o dispoziție referitoare la adoptarea unui act legislativ separat, conform procedurii legislative ordinare, pentru care Comisia ar trebui să fie invitată să prezinte o propunere.
28. În oricare situație, măsurile de punere în aplicare care vor fi adoptate trebuie să specifice în mod detaliat caracteristicile funcționale și tehnice ale bazei de date.
29. În plus, deși în acest stadiu propunerea nu prevede interoperabilitatea cu alte baze de date gestionate de Comisie sau alte autorități, AEPD atrage atenția că în cazul introducerii oricărui tip de interoperabilitate sau schimburi de date trebuie, în primul rând, să se respecte principiul limitării la scop: datele trebuie să fie utilizate în scopul pentru care a fost creată baza de date, iar în afara acestui scop nu se pot efectua alte schimburi sau interconexiuni. În plus, introducerea unei astfel de dispoziții trebuie să se sprijine pe un temei juridic dedicat, ale cărui baze să se regăsească în tratatele Uniunii Europene.
30. AEPD dorește să se implice în procesul care se va finaliza cu crearea acestei baze de date, pentru a oferi sprijin și recomandări Comisiei în elaborarea unui sistem corespunzător „conform în ceea ce privește protecția datelor”. Prin urmare, AEPD încurajează Comisia să includă o consultare a AEPD în etapa de pregătire aflată în curs de desfășurare.
31. În cele din urmă, AEPD atrage atenția asupra faptului că, întrucât crearea bazei de date va implica prelucrarea unor categorii speciale de date (privind încălcările suspectate), această prelucrare ar putea face obiectul unei verificări prealabile efectuate de către AEPD în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- ### 3. CONCLUZIE
32. AEPD salută trimiterea specifică din textul propunerii la aplicabilitatea Directivei 95/46/CE și a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 în activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal care fac obiectul regulamentului.
33. AEPD dorește să sublinieze următoarele puncte, în vederea îmbunătățirii textului din perspectiva protecției datelor:
- articolul 6 alineatul (3) ar trebui să includă dreptul la informare al persoanei vizate;
  - Comisia, în exercitarea competenței de aplicare în temeiul articolului 6 alineatul (3), ar trebui să consulte AEPD, pentru a elabora un model de formular de cerere „conform în ceea ce privește protecția datelor”;
  - textul ar trebui să specifice limita de timp pentru păstrarea datelor cu caracter personal transmise de către titularul dreptului, atât la nivel național, cât și la nivelul Comisiei;
  - AEPD invită Comisia să identifice și să clarifice temeiul juridic pentru crearea bazei de date COPIS și pune la dispoziție propria expertiză pentru a sprijini Comisia în pregătirea acestei baze de date.

Adoptat la Bruxelles, 12 octombrie 2011.

Giovanni BUTTARELLI
Adjunctul Autorității Europene pentru Protecția
Datelor